

Deze brief staat open voor ondertekening door burgemeesters van Nederlandse gemeenten en wordt ondersteund door de VNG, J. Wiene, voorzitter van commissie Asiel en Integratie, informatiecentrum@vng.nl en het LOGO (Landelijk Overleg Gemeentebesturen Opvang- en terugkeerbeleid), info@logogemeenten.nl

*Initiatief, informatie en aanmelding voor ondertekening:
H.M. Ostendorp, Burgemeester van de gemeente Bunnik
H.Ostendorp@bunnik.nl*

Een Kinderpardon voor gewortelde kinderen

Oproep burgemeesters aan staatssecretaris Teeven van Veiligheid en Justitie

Geachte heer Teeven,

Met deze brief vragen ondergetekenden, burgemeesters van Nederlandse gemeenten, gesteund door de VNG en het LOGO, aandacht voor de positie van langdurig in onze gemeenten verblijvende kinderen die zijn afgewezen voor het Kinderpardon. Veel van deze kinderen kregen een afwijzing op hun aanvraag omdat zij niet meer in beeld waren bij de Rijksdiensten in de vreemdelingenketen, maar wel bij gemeenten.

De vreugde over de totstandkoming van het Kinderpardon in 2012 was groot. Gemeenten zagen zich jarenlang geconfronteerd met niet toegelaten ouders en kinderen zonder voorzieningen op straat in onze gemeenten omdat ze geen toegang meer hadden tot de Rijksopvang. Hierdoor stonden zij in veel gevallen niet meer onder het toezicht van de diensten in de vreemdelingenketen van de Rijksoverheid. In veel gevallen waren gemeenten, soms zelfs op last van de (hoogste) rechter, genooddaakt deze gezinnen basale ondersteuning te bieden, direct via de gemeentelijke diensten en indirect door het netwerk van deze mensen te faciliteren.

Waar deze kinderen ook verbleven, ze gingen in de gemeenten naar school, naar de huis- en school arts, ze werden opgenomen in het wettelijk rijksvaccinatieprogramma, ze vielen onder de wettelijke leerplicht, ze namen deel aan zwembles, ze waren lid van onze sportclubs en onze bibliotheken en waren zo alleszins bij de gemeenten in beeld. Met de uitspraak van de Hoge Raad van 21 september 2012, waarin definitief werd aangegeven dat geen gezinnen met minderjarige kinderen zonder voorzieningen op straat mochten komen te staan, werd deze inzet van gemeenten ook juridisch gesteund.

Tot eind 2012 was het niet mogelijk om gezinnen met minderjarige kinderen die al veel eerder zonder voorzieningen op straat waren beland en in gemeenten verbleven, alsnog toe te laten tot de Rijksopvang. Gemeenten hebben onder andere met een brief van 19 maart 2012 expliciet bij de toenmalige minister verzocht om opvang voor deze gezinnen die daarvoor al zonder voorzieningen op straat terecht waren gekomen, maar tot eind 2012 werd hiervoor (nog) geen Rijksopvang aangeboden.

Integendeel zelfs, minister Leers heeft meermaals expliciet aangegeven, ook in antwoord op vragen vanuit de tweede Kamer, dat de uitspraak van de Hoge Raad in zijn optiek niet betekende dat gezinnen die eenmaal uit de voorzieningen gezet waren een hernieuwd beroep konden doen daarop en zich dus ook niet konden melden. Het is dan wrang te moeten constateren dat juist deze gezinnen worden uitgesloten van het pardon omdat zij in de betreffende periode niet in beeld waren bij de diensten in de vreemdelingenketen. Wij vinden het onterecht dat er een onderscheid wordt gemaakt in door welke overheid het toezicht werd uitgevoerd omdat het om een ongedeelde overheid gaat. Het gaat er om dat deze kinderen al die tijd in het zicht van de overheid zijn geweest, het zou niet uit mogen maken of dat het Rijk of de gemeente is geweest.

In de aanloop naar het Kinderpardon hebben vele burgemeesters alsook de VNG de Rijksoverheid laten weten in een Kinderpardon de oplossing te zien voor de uitzichtloze situatie van langdurig verblijvende kinderen die binnen hun stad of dorp geworteld zijn geraakt. Gelukkig hebben velen nu een vergunning. De boven bedoelde kinderen die buiten de boot vallen, zijn echter evenzeer ondertussen geworteld in de lokale gemeenschap.

Wij, als ondergetekende burgemeesters ondersteund door VNG en LOGO, realiseren ons dat het Kinderpardon regels kent en uitzonderingen. Alleen, hoe leg je uit waarom een kind dat wel in beeld is bij de gemeente (ook overheid) en daar op school zit, maar alleen in de betreffende periode niet in beeld was bij de diensten in de vreemdelingenketen, geen pardon krijgt?

Wij doen een dringend beroep op u om hen alsnog toe te laten. Wij zien vanuit de lokale context dat daarvoor een breed draagvlak bestaat.

Daarnaast vragen wij uw aandacht voor de situatie van enkele kinderen die nog langer in Nederland verblijven en dus nog meer geworteld zijn, maar die door de arbitraire leeftijdsgrens van 21 jaar buiten de regeling zijn gevallen. Wij onderkennen dat er ergens een grens getrokken wordt, maar constateren dat dat in deze gevallen eigenlijk niet uit te leggen is.

Wij hopen dat u, rekening houdend met deze overwegingen en in het licht van het doel van de regeling, namelijk een oplossing te zoeken voor gewortelde kinderen, ruimhartig gebruik zult maken van al uw bevoegdheden voor die kinderen die aantoonbaar in onze gemeenten hebben verbleven en die nadrukkelijk in de gemeenschap van onze steden en dorpen geworteld zijn geraakt.

Dat zou een waardige afsluiting van het Kinderpardon zijn. Voor de gemeenten zijn deze kinderen al ingeburgerde stads- of dorpsbewoners. Het zou goed zijn om dat te formaliseren via het verlenen van een echte verblijfsvergunning.

Hoogachtend,

Bunnik, de heer H.M. Ostendorp,

Katwijk, de heer J. Wienen (voorzitter van commissie Asiel en Integratie van de VNG),

Heiloo, de heer Romeyn,

Groningen, de heer R. Vreeman,

Wageningen, de heer G. van Rumund, Enz.